

Ser el primer

Dm, 25/09/2018 per Catalunya Franc...

[Catalunya Franciscana](#)

(Fra Josep Manuel Vallejo)

Jesús, camí de Jerusalem, anuncia clarament als deixebles el que li ve a sobre: “El Fill de l’Home serà entregat en mans dels homes, i el mataran...” (Mc 9,31). Però ells no entenen què volia dir, o no ho volien entendre, perquè no gosaven fer preguntes... Això també ens passa a nosaltres quan ens comuniquen una mala notícia o que tenim una malaltia greu..., no ho volem acceptar, no ho volem entendre.

Però no sols això, sinó que els deixebles s’alienen amb deliris de grandesa: discuteixen qui és el més important, volen ser els primers. Això és molt freqüent, també nosaltres desitgem ser els més estimats, els més valorats..., els primers. D’aquí la gelosia i el ressentiment quan se’ns margina o no se’ns té en compte.

I Jesús és claríssim: Qui vulgui ser el primer, ha de ser l’últim, el darrer i el servidor de tots. Cercar el darrer lloc, escollir el que no vol ningú, passar desapercebut..., sembla que sigui la vocació del deixeble. I, per sobre de tot, servir des de baix, rentar els peus, la feina dels criats... Tot el contrari de cercar privilegis.

I Jesús fa un d’aquells gestos que ens deixen perplexos: Agafa un nen, el que no compta, que no sap, que no serveix per a res, l’abraça i diu: “Qui acull a un d’aquests petits, m’acull a mi”. S’identifica amb els petits d’aquest món, amb els marginats, amb els qui no són valorats. De manera que si volem servir Jesús en aquest món, ho tenim molt fàcil: Abracem i cuidem els qui el món margina, aparta i menysprea.

No ens estranyem si vivint així, el món ens rebutja i no ens valora, perquè això és profundament contracultural i els nostres contemporanis no ho suporten... “Posem

un parany al just, ens fa nosa, és contrari a tot el que fem...” (Sv 2,12).